

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

§. IV. Tertiò per felicitatem impiorum, magnitudinem caelestis Glorïae demonstrat. Patere igitur felicitatem eorum, tibi tam vtilem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

affligeris; certus te, quæ debes supplicia patiendo delere, sic ut
 omni ære alieno liber, creditor ipse debitorem Deum possis li-
 berâ & exporrectâ fronte conuenire? Sanè hâc spe fretus, ride-
 bat miseras omnes laboresque diuinus Paulus. *Bonum* inquit, 2. ad Cor.
certamen certauit, hoc est multum mihi desudandum fuit, non 4.
 parua certamina sustinui, *cursum consummavi, fidem seruavi. In*
reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus
in illâ die, iustus Iudex. Repositam nimirum gaudet coronam
 integram, & reueruatam mercedem plenam, cuius admodum
 nihil in hoc mundo receperit; certò tamen recepturus, quia ju-
 stus est is, qui debet laboranti præmium; & benignus, æternitati
 illud cum reueruat.

Interim fatere modo, abs re esse quòd conquereris, prospera
 sceleratis; aduersa pijs cedere; fateberisque, fat scio, mentem
 Dei consiliumque si, prout exposui, intellexeris. 15.

S. IV.

Felicitas impiorum magnitudinem celestis Gloriæ demonstrat.

Patere igitur felicitatem eorum; tibi tam utilem,

*Tertium bo-
 num, quod
 ex impiorum
 felicitate,
 æterna
 gaudia de-
 tur intelli-
 gere.*

ADde quod ex eâ quam tantopere miraris sceleratorum ho- 16.
 minum felicitate, celestis quæ nos manet gloriæ magnitu-
 dinem, datur conijcere & inuestigare. Age sis, & quidquid ter-
 ra fert gaudij, quidquid deliciarum Imperatorum aulæ, quid-
 quid diuitiarum expoliata armis Prouinciæ, quidquid dignitatis
 euecta per vim fastigia, homini quem tu fortunatum vocas vn-
 quam contulere, ob oculos tibi propone, & si potes mente con-
 cipe; theatrorum acclamaciones, conuitiolorum luxus, chorea-
 rum gaudia, luxuriantium inanes risus, & steriles cachinnos;
 quidquid denique immodica conferre potest fortuna, cogitatio-
 ne designa. Designasti: iam verò sic tecum, imò mecum ago.
 Quod si tam munificus, imò tam profusus est *Dominus, iustus*
tamen Iudex, ut bona quædam opera, naturam tamen non ex-
 cedentia, & quidem tot tantisque sceleribus contaminata com-
 penset; quæ demum erit illa gloria, quæ delicia, quæ corona, quæ
 gratiæ perfecta opera, hoc est, Sanguinis à Deo homine profusi
 merita

merita compensabit? Si tam bonus est tamque liberalis erga hostes, Majestatis suæ iura per summum nefas infringentes; quæ tandem reposita est corona diligentibus se, quæ hæreditas filiis, per Filij sui dilectissimi Sanguinem adoptatis? Si talia impertit gaudia in exilio constitutis, in hanc lachrymarum vallem ablegatis; quæ demum serenitas erit in montibus æternis, in centro voluptatum, vbi flumina deliciarum *letificant civitatem Dei*. O Ierusalem cœlestis! Domus Dei! civitas sancta! patria dilecta! qualem ego te contempro, cum exilij huius felicitatem aspicio!

Psal. 45.

17.

Contemplari eam veluti in ænigmate possumus. Auditores, cæ frui necdum possumus; descendendum est itaque e montibus illis æternis, quos iam mente conscendebamus: vallemque nostram repetentes, illud nobiscum iam reputate, quanti momenti sit, ingentem, de Deo Diuinisque decretis animo imbibisse opinionem? Cùm semel illud tamquam indubitabile statuerimus, bonum esse & rectum quidquid ager Deus, illico rationes sese magnâ copiâ offerunt, quibus singula defendamus. Adeo verum est, vt exposui, illud Ecclesiastici *Qui timet, hoc est, qui reueretur Dominum, inueniet iudicium, & iustitiam*, nempe Dei, *quasi lumen accendet*, vt plurimas inueniat rationes, quibus iustum esse, quod non dubitabat iustum esse, rationibus conuictus asserat, & conuictum sese gaudeat. Nihil adeo videbatur difficile, quàm intelligere quo pacto iustus sit Deus, impiorum votis cum obsecundat; & tamen iustum id esse postquam statuimus, quàm facile fuit iustitiæ ante tam incognita rationes conquirere & inuenire?

Ecclesi. 3.

Acquiesce
igitur tam
iusti ordi-
nationibus
Dei.

Neque tã-
dum in ge-
nere patia-
ris impios
felicis, sed
etiã hunc
impium in
particulari
querit of-
fendicillã
est.

Neque tã-
dum in ge-
nere patia-
ris impios
felicis, sed
etiã hunc
impium in
particulari
querit of-
fendicillã
est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

est.

18.

Has itaque mente generatim complectentes, qui cetero post hæc, neque quidquam vltra inuestigate: sint felices modo, sint fortunati, sint diuites, fluant ex eorum votis omnia; qualia fuerint vota *intelliges in nouissimis eorum*. Neque quod iustum esse in omnibus sceleratis generatim creditis, id de nefario quopiam particulatim amplius exquirite, neque cur hunc Tyrannum ferat Deus, cur hoc scelus non impediat, cur nefarius hic tam amplè dominetur. Superfluum est quæstiones eiusmodi, specialiter instituere, vbi de iustitiâ generatim constat. Verum id video, homines plerumque non tam de sceleratorum bonis generatim, quam de huius nefarij qui præ oculis est, de huius impudici, de huius

huius truculenti à quo quis opprimitur, felicitate angere & potentia dolere. Hunc sublatum vellent, hunc depressum, hunc in ordinem redactum. Sint sanè in Indiis tyranni, sint impij in Iaponia felices, dominantur isthic scelera, parua de hoc nobis est curatio. An verò tu? Certè iam perspicio, non Dei gloriam, sed tuum incommodum has querimonias expressisse.

*Hic enim
Deus felices
vult, ut
per eum te
castiget.*

Quod si nihilominus Diuini honoris assertorem te dicis, eiusque gloriae cupidissimum; sis sanè, & permitte Diuis cætera. Puniet eos Deus, deturbabit de gradu, tastum coercebit, tum cum id erit ei gloriosissimum. Tu dehac re, ne cura. Interim id modo ad gloriam Dei conducit maximè, vt modò affligaris tu, vt opprimaris, vt mala sustineas, & malos feras patienter. Hæc Dei laus est, hanc à te expectat. Idcirco hoc scelus, hunc proteruum patitur, vt tibi per eum patientiæ materia, sibi verò laudis per te detur. Pœnas nonnunquam es commeritus: nefarius hic flagellum est, virga est quâ castigaris, vt post hanc miseram vitam, nihil tibi soluendum restet. Patere flagellum esse: castigato filio; flagellum fit ignis pabulum, filio hæreditas ex asse reseruatur.

19.

*Eum casti-
gaturus
suo tempo-
re.*

Iam verò, si nefarius ille virga tua est, cur conquereris eum tam potentem esse, florere opibus, florere fortunâ, florere dignitate? Virga est, & quæris cur floreat? vt tibi magis doleat, eâ cum percuteris. Quid ergo! Virgam esse vis siccam & emaridam? Et quæ tum tibi daretur patiendi materia, quod virtutis exercitium? quæ castigationis erit vtilitas, vbi doloris non est sensus? Floreant sanè virgæ, floreant; & vt floreant, succum è terrâ trahant, baccis turgeant, in folia sese distendant, sint conspicuæ, sint virentes, sint floridæ; tempus erit cum cuncta diffluent, nihilque futuræ nisi flammis deuouendæ victimæ; filijs castigandis quondam vtilis, cæterum posthac inutiles futuri rami.

20.

*Tempus au-
tè tu Deo
ne præseri-
be.*

At inquires, longinqua est hæc spes, nimium durant virgæ hæc: cur non abijciuntur modò, cur tam diuturna eis felicitas? Ah querulum hominum genus! Longum tibi videtur tempus hoc quod exigimus? Audi Augustinum. *Quod tibi videtur longum, breue est. Vis esse longanimis? iunge te eternitati Dei. Nam attendis ad dies tuos paucos; & diebus tuis paucis vis impleri omnia. Que omnia? vt damnentur omnes impij, & coronentur omnes pij.*

21.

Aug. in
Psal. 91.

An

An non id video, contra omnem rationem id velle te? id enim vis, vt maxima pars orbis pereat, viuente te. Non hoc volo inquires, vnicum tantum, illudque scelestum planè caput diris deuoueo: hoc si aufertur, plana mihi posthac sunt omnia. Næ tu causam tuam, sed non Dei, agis præclarissime! At verò non id perspicis, eodem profus modò alium de aliò, sibi æquè ac tuus tibi infestò, tertium de tertio æquè vt sibi videtur sceleratò ac tuus tibi, conquesturos? Nemo certè ferè vnus est, qui non aliquem sibi habeat infestum, quem sublatum cuperet, eodem quò tu iure. Neque verò tu ipse is es, quem non aliquis sibi obstaculo esse retur, licet id nescias. Quid ergo? an illico omnia destruenda sunt, vt conquerentium votis Deus satisfaciatur? Certè & tu in numerum eorum venies, quos de medio tollendos statuit humana fatuitas. Ridicula hæc planè sunt, & indigna quæ tranquillitatem nostram perturbent vota. Floreant, vireant scelerati, castigentur, deprimantur; verùm *Deus*, vt ait Augustinus, *impleat ea in tempore suo*, hoc est tempore à se præstituto. Tempus nostrum angustum est nimis & breue; & angustior nobis adhuc mens est, quàm vt se ad ea *que Deus posuit in suâ potestate* tempora designanda queat extendere, & explicare.

§. V.

Rectè tamen nec solis malis bona, nec solis bonis mala eueniunt: vt hinc discas, nec que vocantur bona, vera bona, nec que mala, verè mala esse. hinc vtraque aestima prout sunt, non prout nominantur.

22. **H**Actenus bellè. Verùm inquires, illud exinde rursus exurgit difficile, quòd nec omnibus sceleratis fortuna semper faueat, nec iustis omnibus sit aduersa: & rursus plurimi impij miserijs ingentibus implicentur, vbi boni quamplurimi sunt in delicijs. Quid hinc repones? Prouidentiam Numinis hinc quòd pactò vendicabis? Difficultatem hanc magnam sibi proposuit, in omnibus magnus Augustinus. *Nunc verò inquit, quando non solum in malo sunt boni, & in bono mali, quod videtur iniustum;*

*Quæritur
cur bona
& mala
huius vite
dentur iu-
stis & im-
pijs promi-
sè.*

Aug. l. 10.
de Ciu.
c. 2.

Z *verum*